

SECTION 6. AGRARIAN AND ENVIRONMENTAL LAW. LAND LAW

DOI <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-674-4-22>

DAMAGE TO UKRAINE'S LAND RESOURCES AS A RESULT OF ARMED AGGRESSION BY A NEIGHBORING COUNTRY: LEGAL ASPECTS AND COMPENSATION MECHANISMS

ШКОДА ДЛЯ ЗЕМЕЛЬНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ ВНАСЛІДОК ЗБРОЙНОЇ АГРЕСІЇ КРАЇНИ-СУСІДА: ПРАВОВІ АСПЕКТИ ТА МЕХАНІЗМИ ВІДШКОДУВАННЯ

Stoliarets O.

lawyer

*Central Office at the State Service of
Ukraine for Geodesy, Cartography and
Cadastré
Kyiv, Ukraine*

Столярець О.

юрист

*Центральний апарат Державної
служби України з питань геодезії,
картографії та кадастру
м. Київ, Україна*

З початку повномасштабного вторгнення країни-агресора на територію України у 2022 році земельні ресурси держави зазнали безпрецедентних втрат. Збройна агресія спричинила масштабне знищення ґрунтового покриву, забруднення небезпечними речовинами, мінування територій, руйнування меліоративної інфраструктури та деградацію сільськогосподарських угідь. У контексті земельного права ці процеси потребують комплексного правового аналізу та формування ефективних механізмів відшкодування завданої шкоди.

1. Земля як об'єкт правової охорони

Відповідно до статті 14 Конституції України, земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави. Земельне законодавство, зокрема Земельний кодекс України, визначає правові засади використання, охорони та відтворення земель.

Охорона земель передбачає:

- запобігання необґрунтованому вилученню земель із сільськогосподарського обігу;
- захист від ерозії, забруднення, засмічення;
- відновлення родючості ґрунтів;
- консервацію деградованих і малопродуктивних земель.

Збройна агресія порушує всі ці принципи, створюючи системну загрозу земельному фонду держави.

2. Види шкоди, завданої земельним ресурсам

У результаті воєнних дій завдана шкода має комплексний характер:

2.1. Фізичне знищення ґрунтового покриву

Вибухи артилерійських снарядів, ракетні удари та пересування важкої військової техніки призводять до:

- руйнування структури ґрунту;
- утворення вирв;
- ущільнення ґрунтового шару;
- знищення рослинного покриву.

Такі ушкодження знижують родючість і потребують тривалих рекультиваційних заходів.

2.2. Хімічне та токсичне забруднення

Залишки боеприпасів, паливно-мастильні матеріали, продукти горіння військової техніки містять важкі метали та токсичні сполуки. Вони накопичуються в ґрунті, що:

- створює небезпеку для здоров'я населення;
- унеможливує використання земель для агровиробництва;
- впливає на стан підземних вод.

2.3. Мінування та засмічення вибухонебезпечними предметами

Значні площі сільськогосподарських угідь залишаються замінованими, що фактично виключає їх із господарського обігу. За правовою природою це є обмеженням у використанні земель, яке має примусовий характер і спричинене протиправними діями іноземної держави.

2.4. Порушення гідрологічного режиму

Руйнування дамб, каналів і зрошувальних систем призводить до підтоплення або, навпаки, висушення територій. Особливо гостро ця проблема постала після руйнування гідротехнічної інфраструктури на півдні України. Підрив греблі Каховська ГЕС у 2023 році призвело до:

- засолення ґрунтів;
- змін мікроклімату південних регіонів.

Післявоєнна модель повинна інтегрувати принципи екологічного відновлення, зокрема обов'язкову оцінку стану ґрунтів перед поверненням земель до господарського обігу.

3. Правова кваліфікація шкоди

З точки зору земельного права шкода, завдана внаслідок збройної агресії, є:

- порушенням режиму охорони земель;
- екологічним правопорушенням міжнародного характеру;

– підставою для цивільно-правової, міжнародно-правової та деліктної відповідальності.

Відповідно до норм міжнародного права, зокрема принципів відповідальності держав за міжнародно-протиправні діяння, держава-агресор зобов'язана повністю відшкодувати шкоду, заподіяну іншій державі.

4. Механізми визначення та відшкодування збитків

В Україні запроваджено методики визначення шкоди, завданої земельним ресурсам унаслідок воєнних дій. Розрахунок включає:

- втрати від знищення родючого шару ґрунту;
- витрати на рекультивацію;
- упущену вигоду від неможливості використання земель;
- витрати на розмінування.

Фіксація шкоди здійснюється органами виконавчої влади, місцевого самоврядування, експертними установами із застосуванням геоінформаційних систем, супутникового моніторингу та лабораторних досліджень.

Міжнародний аспект відшкодування пов'язаний із притягненням країни – агресора до відповідальності через міжнародні судові інституції та створення спеціальних компенсаційних механізмів.

5. Проблеми та перспективи відновлення земель

Основними викликами є:

- масштабність забруднення та мінування;
- недостатність фінансових ресурсів;
- тривалість процесу відновлення родючості ґрунтів;
- складність доведення розміру шкоди в міжнародних юрисдикціях.

Перспективи вирішення проблеми полягають у:

- удосконаленні законодавства щодо рекультивації;
- гармонізації українського права з екологічними стандартами ЄС;
- розвитку державних програм відновлення постраждалих територій;
- міжнародному співробітництві у сфері екологічної безпеки.

6. Трансформація аграрного законодавства в умовах воєнного стану

З метою забезпечення продовольчої безпеки держави були прийняті нормативні акти, які:

- спростили передачу земель в оренду;
- дозволили автоматичне поновлення договорів оренди;
- обмежили проведення земельних аукціонів;
- спростили реєстраційні процедури.

Ці зміни мали тимчасовий характер, однак суттєво вплинули на практику застосування земельного законодавства.

Війна була визнана форс-мажорною обставиною, що звільняє сторони від відповідальності за невиконання зобов'язань. Це стало важливим механізмом захисту аграрних підприємств, які втратили можливість обробляти землю або постачати продукцію.

Одним із ключових правових питань стало відшкодування шкоди, завданої аграрним підприємствам. В Україні формується механізм:

- фіксації збитків;
- оцінки втрат;
- міжнародно-правового стягнення репарацій.

Передбачається створення міжнародних компенсаційних механізмів для відшкодування шкоди, заподіяної агресією.

7. Основні виклики після війни

Мільйони гектарів сільськогосподарських угідь залишаються забрудненими вибухонебезпечними предметами. Післявоєнне земельне право повинно:

- визначити процедуру визнання земель тимчасово непридатними;
- встановити порядок фінансування розмінування;
- врегулювати питання орендної плати та податкового навантаження на період непридатності.

Висновки. Збройна агресія проти України спричинила глибоку кризу у сфері використання та охорони земель. Земельні ресурси зазнали фізичного знищення, хімічного забруднення та фактичного вилучення з господарського обігу через мінування.

У межах земельного права шкода, завдана землі, має бути належним чином зафіксована, оцінена та компенсована. Відновлення земельного фонду стане одним із ключових напрямів повоєнної відбудови держави та гарантією продовольчої й екологічної безпеки України.

Література:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР (зі змінами).
2. Земельний кодекс України: Закон України від 25.10.2001 № 2768-III (зі змінами).
3. Горобець, П. «Правовий режим використання земель під час воєнного стану в Україні». *Вісник АПП. Серія : Право.* 2024.
4. Денисенко, О. «Захист права власності на землю в умовах збройних конфліктів: порівняльно-правовий аналіз». *Юридичний журнал України.* 2023.

5. Ковальчук, І. «Хімічне забруднення ґрунтів і правові механізми відновлення». *Екологічне право: теорія і практика*. 2025.

6. Державна служба України з питань геодезії, картографії та кадастру. Аналіз наслідків воєнних дій для земельного фонду України. Київ, 2025.

7. Міністерство аграрної політики та продовольства України. Звіт щодо стану земельних ресурсів під час воєнного стану. Київ, 2024.